

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/89/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116209571
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3116209571.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Gabriely Janákovskej v právnej veci žalobcu REALITY-X64 CZ s.r.o., so sídlom Česká republika, Ústí nad Labem - Klíše, Jateční 178/34, IČO 292 07 479, zastúpeného JUDr. Jánom Legerským, advokátom, so sídlom Trenčín, Námestie sv. Anny 25 proti žalovaným 1/ S. O., bytom V. republika, K., Q. E. XX a 2/ PERFECT INVEST, a.s., so sídlom Česká republika, Třebíč, Kalovo náměstí 34, IČO 277 36 997, zastúpenému JUDr. Stanislavom Keršnerom, so sídlom Česká republika, Brno, Orlí 1, o určenie, že žalobca nie je povinný plniť žalovanému 2/ z ručiteľského záväzku, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 27C/111/2016-54 zo dňa 16. marca 2022, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaným 1/ a 2/ sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a konanie zastavil (výrok I.), vyhlásil, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania (výrok II.) a žalobcovi vrátil súdny poplatok vo výške 92,80 eur prostredníctvom obchodnej spoločnosti Slovenská pošta, a.s. (výrok III.). V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že žalobca nie je povinný plniť žalovanému 2/ z ručiteľského záväzku zo zmluvy o úvere č. 111211 zo dňa 24.08.2011 za žalovaného 1/. V tomto konaní ide o občianskoprávny spor medzi obchodnými spoločnosťami so sídlom v Českej republike a fyzickou osobou (českým štátnym občanom) s bydliskom v Rakúskej republike, preto súd skúmal svoju právomoc. Nakoľko v predmetnom konaní je prítomný medzinárodný prvok, bolo potrebné zistiť, či v predmetnom konaní je možné aplikovať nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „Nariadenie Brusel I“). Medzinárodný prvok je v predmetnom spore daný tým, že žalobca je právnickou osobou so sídlom v Českej republike a svoju žalobu uplatnil pred súdom Slovenskej republiky, žalovaný 1/ je občanom Českej republiky a jeho bydlisko je na území Rakúskej republiky, žalovaný 2/ je obchodnou spoločnosťou so sídlom v Českej republike. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 9, § 161 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), čl. 4 bod 1, čl. 5 bod 1, čl. 28 bod 1, čl. 62, čl. 7 ods. 1, čl. 26 ods. 1, čl. 28 ods. 1 Nariadenia Brusel I. Vzhľadom na skutočnosť, že konanie vo veci začalo po dátume 10.01.2015, právomoc súdov Slovenskej republiky v konaní s cudzím prvkom (v tomto súdnom konaní cudzí prvok je zastúpený tým, že žalovaný 1/ má bydlisko v Rakúskej republike a žalovaný 2/ má sídlo v Českej republike) je potrebné posudzovať podľa Nariadenia Brusel I, a to podľa článku 4 Nariadenia Brusel I, podľa ktorého osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu. Z hľadiska teritoriálnej a časovej pôsobnosti je zrejmé, že nariadenie sa vzťahuje na zmluvné štáty, Českú, Rakúsku i Slovenskú republiku, a to počnúc od 10.1.2015. Splnená je i podmienka vecnej pôsobnosti nariadenia. V tomto prípade má súd právomoc podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Brusel I štátu, v ktorom má žalovaný

bydlisko, resp. sídlo, ak ide o právnickú osobu. Žalovaný 1/ má bydlisko z Rakúskej republiky, ako vyplýva z Insolvenčného rejstříku <https://isir.justice.cz/>. Na území Slovenskej republiky bydlisko nikdy nemal. Žalovaný 2/ má sídlo v Českej republike. Na základe toho majú právomoc konať vo veci súdy Českej republiky alebo Rakúskej republiky. Za tohto stavu by Okresný súd Trenčín mal právomoc vo veci konať iba podľa článku 26 ods. 1 nariadenia, t.j. ak by sa žalovaný 1/ konania zúčastnil. Žalovanému 1/ sa však žalobu nepodarilo doručiť, nakoľko ju odmietol prevziať, ako vyplýva z čl. 34 súdneho spisu. Súd preto vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a konanie zastavil. O trovách konania rozhodol, podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a keďže ani jedna zo strán nebola v konaní úspešná, žiadnej strane sporu nepriznal náhradu trov konania. Žalobca zaplatil súdny poplatok za žalobu vo výške 99,50 eur dňa 21.07.2016, pričom súd konanie zastavil, preto s poukazom na ust. § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, vrátil žalobcovi zaplatený súdny poplatok krátený o 6,70 eura, t.j. vo výške 92,80 eur, cestou prevádzkovateľa systému Slovenská pošta, a.s..

2. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobca považuje napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie za nesprávne a založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Štatutárnym orgánom žalobcu ako obchodnej spoločnosti so sídlom v Českej republike je žalovaný 1/. Z toho dôvodu je v možnostiach žalobcu zaujať stanovisko aj ku skutočnostiam, na ktorých súd prvej inštancie založil záver o nedostatku svojej právomoci vo veci konať a ktoré sa týkajú postavenia žalovaného 1/. Jednou z týchto skutočností je záver o tom, že žalovaný 1/ nikdy nemal bydlisko na území Slovenskej republiky. Tento záver je nesprávny a v rozpore s dostupnou evidenciou obyvateľov Slovenskej republiky, z ktorej vyplýva opak. Žalovaný 1/ pred jeho odchodom do Českej republiky mal dlhodobo bydlisko na území Slovenskej republiky, na adrese J., A. H. XX. Rovnako je nesprávny záver o tom, že žalovanému 1/ sa žalobu nepodarilo doručiť a pokiaľ by aj došlo k odmietnutiu jej prevzatia, zrejme sa tak stalo nedopatrením zo strany osoby splnomocnenej žalovaným 1/ na preberanie písomností v mieste jeho bydliska v Rakúskej republike. Žalovaný 1/ má aktuálne riadne zabezpečené preberanie písomností na adrese jeho bydliska v Rakúskej republike a súd prvej inštancie mohol pred rozhodnutím o zastavení konania takéto doručenie žaloby na známu adresu žalovaného 1/ vykonať, pričom niet prekážky, prečo by takéto doručenie nebolo úspešné a takýto postup súdu prvej inštancie by bol zároveň aj v súlade s princípom zachovania rovnosti strán vrátane ich práva na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces. Na základe uvedeného je zřejmé, že dôvody, pre ktoré súd prvej inštancie vyhlásil, že nemá právomoc v predmetnej veci konať a konanie zastavil, nie sú dané a nie sú splnené podmienky na takéto rozhodnutie v zmysle právnych predpisov, podľa ktorých súd prvej inštancie rozhodol.

3. Žalovaní 1/ a 2/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v súlade s § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje v celom rozsahu na vecne správne odôvodnenie, s ktorým sa stotožňuje.

5. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal určenia, že žalobca nie je povinný plniť žalovanému 2/ z ručiteľského záväzku za žalovaného 1/ v zmysle zmluvy o úvere č. 111211 zo dňa 24.08.2011. Súd prvej inštancie konštatoval, že v danej veci ide o spor s cudzím (medzinárodným) prvkom a ex offo skúmal, či spor patrí do jeho právomoc, pričom konanie zastavil pre nedostatok právomoci vo veci konať, keď žalovaný 1/ je fyzická osoba s českým štátnym občianstvom s bydliskom v Rakúskej republike a žalovaný 2/ je zahraničná právnická osoba so sídlom v Českej republike.

6. Právomoc je jednou z procesných podmienok v zmysle ustanovenia § 161 CSP, ktorej existenciu súd skúma z úradnej povinnosti kedykoľvek počas konania. Nedostatok právomoci súdu prejednať a rozhodnúť konkrétny spor alebo vec je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, ktorý kedykoľvek počas konania vedie k zastaveniu konania (§ 9 CSP).

7. Súd prvej inštancie pri skúmaní právomoci správne aplikoval nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 1215/2012 (Brusel I) o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie Brusel I“). Podľa čl. 4 nariadenia Brusel I všeobecným kritériom na určenie,

do právomoci súdu ktorého členského štátu patrí prejednanie veci a rozhodnutie o nej, je bydlisko žalovaného (bez ohľadu na štátne občianstvo žalovaného), pričom pokiaľ je žalovaným obchodná spoločnosť alebo iná právnická osoba alebo združenie fyzických alebo právnických osôb, na účely tohto nariadenia má bydlisko v mieste, kde má registrované sídlo. Ustanovenie čl. 5 bod 1 nariadenia Brusel I určuje výnimku, podľa ktorej možno osoby s bydliskom na území členského štátu žalovať aj na súdoch iného členského štátu, ale len na základe kritérií upravených v oddieloch 2 až 7 nariadenia Brusel I (oddiel II - osobitná právomoc, oddiel III - právomoc vo veciach poistenia, oddiel IV - právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv, oddiel V - právomoc vo veciach individuálnych pracovných zmlúv, oddiel VI - výlučná právomoc, oddiel VII - voľba právomoci), pričom ani jedno z týchto ustanovení sa na danú vec nevzťahuje, ani nedošlo k voľbe právomoci slovenského súdu či už výslovnej alebo implicitnej podľa čl. 26 ods. 1 nariadenia Brusel I, keď sa žalovaní nezúčastnili konania. Právomoc súdu SR tak nie je možné určiť podľa ustanovení oddielov 2 až 7 a ani podľa čl. 26 nariadenia Brusel I, preto treba aplikovať všeobecné ustanovenia právomoci, a to čl. 4 bod 1 nariadenia a určiť právomoc súdu tohto členského štátu, v ktorom majú žalovaní bydlisko a sídlo.

8. K námietke žalobcu, že žalovaný 1/ mal pred odchodom do Českej republiky dlhodobo bydlisko na území Slovenskej republiky na adrese A. H. XXXX/XX, J., odvolací súd uvádza, že podstatným pre správne posúdenie právomoci súdu konať v predmetnej veci je vyriešenie otázky, kde má žalovaný svoje aktuálne bydlisko/obvyklý pobyt. Bydliskom sa pritom rozumie miesto, kde sa osoba skutočne trvale zdržiava, aj keď je prihlásená na trvalý pobyt v obvode iného súdu, resp. členského štátu. V tomto smere odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 40/2014. Z lustrácie nebolo zistené, že by žalovaný 1/ mal trvalý pobyt na území Slovenskej republiky na adrese A. H. XXXX/XX, J., resp. že by sa na danej adrese žalovaný 1/ zdržiaval. Bez ohľadu na skutočnosť, že sa žalovaný 1/ v minulosti zdržiaval na území Slovenskej republiky podľa tvrdení žalobcu, pre posúdenie danej veci je smerodajné, kde sa aktuálne žalovaný 1/ zdržiava, kde pracuje, trvalejšie býva so záverom zotrvať na určitom mieste a kde má trvalejšie väzby. Súd prvej inštancie doručoval žalovanému 1/ žalobu s prílohami spolu s výzvou na vyjadrenie na zistenú adresu J. XXX/X, K., P. republika, avšak žalovaný 1/ odmietol prevziať zásielku. Žalovanému 2/ sa podarilo doručiť žalobu, zásielku prevzal, ale k žalobe sa nevyjadril. Súd prvej inštancie z prebiehajúceho konania vedeného pod sp. zn. 14C/146/2013 zistil, že žalovaný 1/ si prebral zásielku na adrese, AM N. XX, XXXX H., V. republika, na adresu ktorú súd prvej inštancie opätovne zaslal žalobu s prílohami, ktorú sa však žalovanému 1/ nepodarilo doručiť. Súd prvej inštancie si tak nemohol založiť právomoc na konanie a rozhodovanie v prejednávanej veci v súlade s článkom 26 Nariadenia Brusel I, keď žalovaní sa nezúčastnili konania a ani sa nevyjadrili k podanej žalobe. Pokiaľ žalobca namietal, že žalobca mal zabezpečiť riadne doručovanie žaloby na známu adresu žalovaného 1/, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď doručoval žalovanému 1/ žalobu na jemu známe adresy, pričom z medzinárodnej doručenky je zrejmé, že žalovaný 1/ odmietol prevziať zásielku a išlo o jeho právo odoprieť prevzatie zásielky. Následne zo žiadosti žalovaného 1/ adresovanej Krajskému súdu v Brne zo dňa 17.01.2022 vyplynulo, že oznámil adresu svojho bydliska za účelom doručovania písomností, a to Q. E. XX, XXXX K., V. republika. Uvedená skutočnosť o aktuálnom bydlisku žalovaného vyplynula aj z Insolvenčného rejstříku ČR, v zmysle ktorého žalovaný 1/ má aktuálne nahlásené bydlisko v Rakúskej republike v meste Pama. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný 1/ má bydlisko na území Rakúskej republiky a žalovaný 2/ má sídlo na území Českej republiky, podľa čl. 4 bod 1 Nariadenia Brusel I je daná právomoc súdu toho členského štátu, na ktorého území má bydlisko osoba, proti ktorej žaloba smeruje (t.j. právomoc podľa bydliska žalovaného 1/ v Rakúskej republike a podľa sídla žalovaného 2/ v Českej republike), pričom nebolo možné založiť právomoc slovenského súdu na iných ustanovenia Nariadenia Brusel I, ide o neodstrániteľný nedostatok podmienok konania spočívajúci v nedostatku právomoci súdu prvej inštancie konať vo veci, ktorý správne vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a konanie zastavil podľa § 161 CSP.

9. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní boli úspešní žalovaní 1/ a 2/, ktorí tak majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže žalovaným 1/ a 2/ žiadne trovy odvolacieho konania preukázane nevznikli, odvolací súd žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).